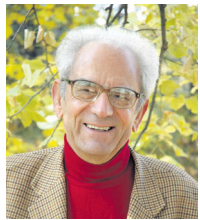

История и факти

ЧЕРВЕНИ ПРИЗРАЦИ – 2020!

Атанас ЦОНКОВ

(Истината за синия митинг, който „довел“ комунистите на власт през 1990 година и за демокрацията, която не може да проходи в България през тези три десетилетия).

Гледам телевизия, чета вестници и не ми си вярва, че това, което виждам или чувам по „свободните“ български медии е реално, че се случва, че не е някакъв лош сън...

После си казвам, че може би колегите журналисти, които поднасят въпросния информационен, тоест дезинформационен буламач, смрадливи буламач, вонящ на лъжи и измами, са жертва на своята младост и оскъдната си осведоменост... Не ми се вярва, че те биха заели позицията, от която припомнят големия милионен митинг на Орлов мост, ако знаеха фактите за създаването на СДС, както и за загубата от СДС на първите избори...

По волята на съдбата аз съм жив (все още) свидетел на онези събития и съвестта ме задължава да разкажа, да припомня, да разкрия истината за онова преломно време, доколкото съм имал достъп до нея, доколкото съм част от нея.

Първо. От тогавашните фотоси ни гледат лицата (по-точно е да се каже безличията, маските) на лъжедемократите като:

- Желю Желев
- Петко Симеонов
- Еленко Божков
- Петър Берон
- Георги Спасов
- Димитър Луджев...

Няма да се спирам на неколцината тогавашни опозиционери на комунизма, които са или леко спорни, или случайно са попаднали, като Стефан Савов, в един кадър с фалшивите седесари...

Откъде ли да започна – след като **самият Съюз на демократичните сили (СДС) е фалшиво образувание**, творение на специалните служби, предвидливо сътворено в мазето на „Московска“... и публично обявено за първи път на 7 декември 1989 г. в хотел „Радисън“. Оказа се, че аз притежавам единственият документален запис на събитието в „Радисън“...

Та – за рекордния син митинг (7 юни 1990 г.) и за първите демократични избори след **десети ноември 1989 г.**...

Това не е датата на реалната **Промяна**, а дата на реалната **Подмяна**. Крайният продукт на този 30-годишен преход е, че България се утвърди като най-бедната страна в Евросъюза и, разбира се, най-изостаналата от всички бивши източноевропейски държави, докато при соца бяхме някъде в златната среда, наравно, например, с Унгария...

И този национален „успех“ с обратен знак не е случаен. Комунистическата идея е пунала корени рано-рано в българската почва. Даже великият продължител на марксизма – Владимир Илич **Ленин**, е формирал своя политически светоглед не само под въздействието на сифилиса, но и на школуването в петербургския кръжок, ръководен от българина Димитър Благоев, известен като **Дядото**...

Даже дефектните, абсурдните идеи си имат своите гении и, за зла участ, българите са дали такива примери...

Независимо от това.

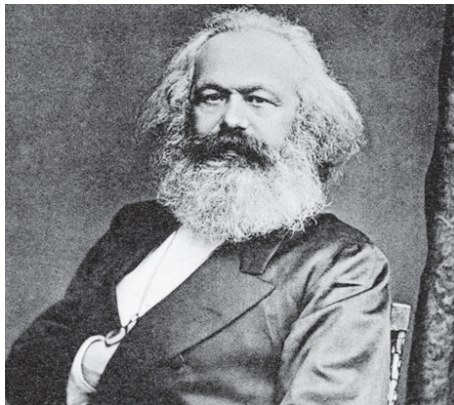
Независимо от полувековния съветски политически диктат, независимо от жертвите – над 30 000 души, независимо от внедрения полувековен страх, на 7 юни „Цариградското шосе“ бе залято от над един милион антикомунисти, измъчени, изстрадали, обнадеждени българи, окрилени, че краят на червеното, на московското, на нечовешкото робство е дошъл...

Обаче тези дни – **юни 2020 г.** – един популярен софийски вестник писа: **„Големият син митинг върна БСП на власт“** и още **„Огромният син митинг доведе до победата на БСП през 1990 година.“**

Бре!

Невероятно! Сензационно! Скандално!

Така звучаха тези заглавия и аз като журналист (с особена слабост към ефектните, ала достоверни заглавия), а и като свидетел и на оня митинг, и на онези избори, бях **шо-ки-ран!**

Карл Маркс

Казано накратко, с помощта на тогавашните участници-фалшификатори в събитията (митинга и изборите), авторите на днешния репортаж (2020 г.) обясняват споменатия „Парадокс“ с това, че комунистите се стреснали и изплашили от многолюдния митинг и затова се **мобилизирали** (само за 2-3 дни преди изборите - !?), натиснали педала и ... СПЕЧЕЛИЛИ първите (след 9.9.1944 г.) що-годе демократични избори – у нас.

Какво казал тогава Желев, какво му възразявали (все още живите днес!) Луджев, Симеонов и пр. е смешно, несериозно, шмекеруване или невежество до безразсъдство!

Защото това е история и тя трябва да се възстановява не с емоции, речено-казано и пр., а с факти, които са безспорни и могат да се проверят...

Макар да участвах в техническото осигуряване на бъдещия вестник на СДС – „Демокрация“, още от 2 януари 1990 г., заедно с **говорителя на СДС – Георги Спасов**, незнаяно защо не бях поканен нито в Кръглата маса, нито в екипа на вестника, чийто първи брой се появи на пазара на 12 февруари. Към края на април **Ева Димчева**, колежка от „Труд“, а после от „Демокрация“, покани мен и Светла, съпругата ми, да отидем във вестника на СДС.

На 28 април вече бяхме в кабинета на **Йордан Василев**, първият главен редактор на „Демокрация“. Благодарихме му за доверието.

Той каза, че разчита на по-качествени журналисти, за да спечелим предстоящите (на 7 юни 1990 г.) избори.

Отвърнах му: „Имам навика да прогнозирам разни големи събития. Ние ще направим всичко по силите си, та СДС да спечели първите избори, но според моите нескромни прогнози ще ги загуби...“

би... Имам 6 (шест) аргумента, които подкрепят това мое предсказание, а може би най-непреодолимият аргумент е, че БСП, която държи всички ключове на властта и има богат опит в нечестните политически игри, ще ги фалшифицира“.

Изглежда съдбата ме е подслушвала, защото въпреки очакването на **Желю Желев** за 60% успех на СДС, изборите бяха спечелени (тоест приватизирани!) от БСП.

Бях обещал на главния редактор, че ще направим всичко възможно за спечелване на тези съдбоносни избори... Уви!..

Обявих на първа страница на в. „Демокрация“, че събирам данни за издаване на **„Синя книга: ИСТИНАТА ЗА ИЗБОРИТЕ“**.

Недоумявах защо не се стече поток или порой от информация... Срещите ми с предизборния щаб на СДС (**Петко Симеонов** – шеф, и **Еленко Божков** – координатор) излязоха ялови (!?). И

Ленин

двамата **отказаха** да ми предоставят протоколи и каквито и да било други документи от изборната кампания.

Чак след една година ме споходи най-неочакваната новина – във в. „Дума“ (бившето „Работническо дело“) излезе информация, че **шефът на СДС – ЖЕЛЮ ЖЕЛЕВ**, който в интервю с мен в в. „Литературен фронт“ – януари 1990 г., заяви: „Аз и сега съм марксист!“, **ЗАБРАНИЛ ПУБЛИКУВАНЕТО ВЪВ В. „ДЕМО-**

Митингът на СДС, 7 юни 1990 г.

КРАЦИЯ“ НА ТЕКСТОВЕ ЗА ТОКУ-ЩО ОТМИНАЛИТЕ (И ЗАГУБЕНИ ОТ СДС) ИЗБОРИ (!?).

Аз по това време бях член на редакцияното ръководство, но тази заповед неслучайно не беше стигнала до мен... Главен редактор беше **Волен Сидеров**, а аз се питах защо вече не ми позволяват да давам дежурства, не приемат мои текстове за печат...

През декември, вероятно поради ня-

какво недоглеждане, ми повериха дежурството на един брой и тъй като дежурният редактор имаше неограничени правомощия, аз пунах в печат стратотното проучване на двамата математици **професор Михаил Константинов и Николай Вълчанов**, които само въз основа на реални документи доказаха, че **БСП е фалшифицирала изборите с около 500 000 гласа и така ги е „спечелила“**.

СДС и в. „Демокрация“ все по-отявлено се превръщаха в кукли на конците. Доказателствата за това твърдение са достатъчни за отделна монография. Аз ще цитирам само още един факт – един от най-красноречивите.

За да затегнат още повече контрола над в. „Демокрация“, неговите задкулисници господари, въведоха длъжността **политически директор**. Джиросаха я на **Георги Спасов**. Няма да изброявам всички негови провокации, издънки, саботажи от висотата на този пост. Ще припомня само кратката анонимна до-

Желю Желев

писка, чийто прикрит автор се оказа, познайте – самият политически директор на вестника, според която лидерът на БСП – **Александър Лилков**, участвал в някаква измислена далавера. Последва опровержение и уронване престижа на в. „Демокрация“. Вестникът се издаваше от 16-членен синдикат. Аз бях един от членовете му. Предложих незабавно уволнение на политическия директор. От януари до април, включително, не

успяхме да съберем кворум на Синдиката... Не знам колко от членовете му получаваха указания от БСП... Когато все пак, към края на април се състоя кворум, Спасов дойде с адвокат... Червената агенатура го спаси от дисциплинарно уволнение (това щяло да го превърне в „политически труп“) и просто съкратихме длъжността му.

(Продължава на стр. 17)

ПОСКЪПВАНЕТО НА ПАРНОТО Е ПОРЕДНАТА ФАЛШИВА НОВИНА

(Продължение от стр. 14)

Това също ще засили потреблението и ще повиши цената на природния газ. Въз основа на всички изходни данни КЕВР определи прогнозната годишна цена на топлинната енергия. **В разрез с правилата на математиката и на здравия разум някои злонамерени анализатори сравниха тази цена с цената за май 2020 г., когато изобщо не се ползва парно отопление и поради пандемията цената достигна исторически минимум. И казаха: скок с 22,3%. Абсолютна манипулация. Математиката ни учи, че не може да се сравняват величини, които не са еднородни.** Не може годишна прогнозна цена да се сравнява с месечна цена, защото годишната цена отчита изменението на цената през четирите годишни сезона, а месечната - за май, е валидна единствено за месеца с най-ниска цена.

Единственото коректно сравнение е между прогнозната цена за периода 1.07.2020-31.06.2021 г. и годишната цена за отминалия период 1.07.2019 – 30.06.2020 г. **Именно това сравнение неоспоримо показва, че през предстоящия отоплителен сезон хората ще плащат с 15 процента по-ниски цени.** Това е истината. След фалшивата новина започнахме да обясняваме как цената ще намалее, но уви - при някои хора вирусът на недоверието беше проникнал много дълбоко. Надявам се интелигентните читатели на в. „Лечител“ да са разбрали подробното ми обяснение.

• **Премиерът Борисов заговори за смяна на състава на КЕВР...**

- Мандатът на сегашния състав изтече в началото на април т.г. Своевременно информирах депутатите за това, тъй като новият състав трябва да бъде из-

бран от Народното Събрание. Съобщих, че не съм кандидат за следващ мандат, но законът изисква да изпълнявам функциите си до избора на нов състав. Надявам се изказването на Бойко Борисов да ускори избора на нов председател и на четирима членове на КЕВР.

• **Как оценявате изминалите 5 години, през които ръководихте КЕВР?**

- Когато преди 5 години застанах начело на КЕВР, българската енергетика беше в колапс: огромна междуфирмена задължнялост, технически фалит на НЕК, който нямаше средства да запла-

ща произведената електрическа енергия от термичните централи в Маришкия басейн, както и от възобновяеми източници. По тази причина централите нямаха средства да плащат на мините за произведените въглища. Миньорите заплащаха с национална стачка. **В КЕВР преди мен за 2 години бяха сменени петима председатели и ситуацията се движеше от „трън - та на глог“.** Моите приятели и колеги ме разубеждаха да

не приемам предложението ми пост. Заявявах, че управлението на ГЕРБ иска при следващия скоросен провал да си измие ръцете с мен – десен политик и бивш заместник-председател на ДСБ.

Не ги послушах, приех поста. И нямаше следващ провал. Работих всеотдайно за българската енергетика – а по този начин за България. Още през първата година съвместните усилия на Комисията по енергетика, Министерство на енергетиката и КЕВР доведоха до финансово стабилизиране на енергийната система. Постановихме, че всички

потребители са длъжни да заплащат една и съща добавка „Задължение към обществото“. Едрият бизнес организира стачка след това решение, защото дотогава той плащаше 2,5 пъти по-ниска цена на тази добавка, спрямо битовите потребители. Това не беше справедливо. Устояхме нашето решение. По-нататък създадохме нормативните условия за либерализацията на пазара на едро на електрическа енергия: заработи Българската енергийна борса, последователно извадихме на свободния пазар всички производители с над 1 МВт инсталирана мощност. Оказваме решителна подкрепа за създаване на регионална свързаност на електроенергийната система на България със съседните страни, което ще доведе и до силния регионален пазар

на електроенергия. Осигуряваме нормативно диверсификацията на газовите доставки за страната ни чрез интерконекторите с Гърция, Сърбия, Румъния и Турция, което ще повиши енергийната сигурност на страната. Не на последно място, **КЕВР е безспорен лидер в регионалното сътрудничество между енергийните регулатори, защото иницирахме и създадохме Регионален форум на регулаторите от Балканите с участието на девет страни. През цялото време КЕВР отстояваше своята независимост. Не се поддадохме нито на политически, нито на корпоративен, нито на уличен натиск. Превърнахме независимостта на КЕВР в гаранция за справедливи и балансиранни решения на Комисията.**

Но най-важното е, че през изминалите 5 години КЕВР винаги приемаше своите решения в пълно съответствие със законите и подзаконовата нормативна уредба. Стараехме се с решението винаги да защитаваме обществен интерес. Показателен пример в това отношение са ценовите ни решения за електроенергията за бита. Изменението на цената на тока за 5 г. е два пъти по-малко от натрупаната инфлация за същия период. По такъв начин подпомагахме българската индустрия да бъде конкурентноспособна, а повишението на доходите на домакинствата - да преварва значително повишението на цените на тока.

Това е моят последен разговор с медиите в качеството ми на председател на КЕВР. Радвам се, че го провеждам с г-н Атанас Цонков, когото високо ценя като приятел и публицист. Удоволствие е, че този разговор беше проведен в редакцията на уважавания и високо ценен от мен в. „Лечител“.

ЧЕРВЕНИ ПРИЗРАЦИ – 2020!

(Продължение от стр. 15)

След броени минути злополучният „политически директор“ (бивш активен член на БСП!) беше вече включен в екипа на, пак познайте, президента Желю Желев. Десети ноември не беше Промяна, а Подмяна и Измама!...

Ограниченията на вестникарската територия не позволяват да доразвия темата на „**Що е социализъм и имали той почва у нас?**“ (Димитър Благоев) и „**Защо социализъм?**“ (Сергей Станишев). За съжаление, налице са много повече отговори-фактори, отколкото визират Благоев и Станишев. Тези фактори са от различно естество

– етническо, климатично, историческо, психологическо, медицинско и пр.

Те ще продължат да смрачават дните на българите, да спъват техния вървеж към просперитета, да злепоставят държавата с най-старото име в Европа - България...

Комунизмът – призракът, който според Маркс и Енгелс броди по Европа през 1848 г., но по неизбегност се сгромоляса на стария континент през 1989, все още е жив... Жив, ала маскиран като собственик на банки, медии, индустрии, душици... Поне в България. Фалшът е най-голямата реалност тук...

Бедна, бедна, България!

Кръглата маса - януари 1990 г.

(Продължение от стр. 16)

През следващите векове до XVII век българското влияние в църквите на Влахия и Молдова се запазва напълно. След падането под османска власт мощите на българските светци св. Параскева (св. Петка), св. Димитър Нови Бесарбовски и св. Филотея от Търновград се съхраняват в Молдова и Влашко. До края на XIV век България е основен културен стълб в Югоизточна Европа, но след османското нашествие много българи емигрират в отвъддунавските княжества, Русия, Сърбия, на юг. Този процес добре е описан от проф. Самуил Бернщайн: „Много дейци на културата и просветата избягали в Сърбия, Атон, в придунавските княжества и в други страни. Манастирите – културните огнища на феодална България са разрушени или превърнати в джамии“, като лингвистът оповисва появата на нови културни центрове и ролята на българската култура в тях.

Съвременната представа за Дракула – плакат от изложба в Каталуня

Представителите на влашката и молдовската знат се именуват „воевода“, „болярин“, запазват се българските назва-

ния „съдия“, „житар“, „винар“... Грамотите на влашките владетели, написани на разбираем български език, показват зараждането на съвременните говори на днешна България и че българският е книжовен до втората половина на XVII в.

Дракула е говорел на български диалект, близък до съвременния ни език, водел е частната си и официалната си кореспонденция на български. Дори в мемоарите на папа Пий II се казва, че писмото на воеводата на Влахия Йоан Влад III Цепеш от 7 ноември 1462 г. е написано на „български език“. Историците на северната ни съседка обаче упорито използват понятието „румънска държава“ за средновековните княжества Влахия и Молдова, не говорят за българска, а за „балкандунавска култура“. И сега Търго-

вице – столицата на Влашкото княжество, е изпълнена с български надписи, обърнати надолу. След XVII в. се засилва „фанариотския период“ и гръцкото влияние, навлиза влашкият език – вулгарен латински, като се запазват много български думи.

След окончателното разкриване и реставрация на замъка в Свищов можем да развиваме културен туризъм с Румъния от двете страни на Дунав, като представянето на Йоан Влад III Цепеш се свързва с най-успешния му военен поход през зимата на 1462 г. В представянето на определен древен паметник и дестинация не може да се опираме само на сухия академизъм, но и на атрактивни исторически факти, легенди и предания. Без съмнение Румъния и България имат какво да покажат на света.

Интервюто взе Антоанета ТИТЯНОВА